

بدخیمی هاست و قسمت عمده ای از بیماران مبتلا قابل علاج کامل هستند. علت این بیماری مشخص نیست. ممکن است عواملی از محیط، خصوصیات ژنتیک فرد و همچنین عوامل عفونی در ایجاد بیماری دارای نقش باشند.

غیرهوچکین: این بیماری می‌تواند با سهولت بیشتری به نواحی خارج از غدد لنفاوی تهاجم یابد. عاقبت لنفومهای غیر هوچکین به خوبی لنفوم هوچکین نیست چون علائم دیرتر خود را نشان داده در نتیجه درمان دیرتر شروع می‌شود.

علایم و نشانه‌های لنفوما

در بیماری که دچار لنفوما شده است ممکن است علائم زیر را مشاهده نمائید:

- ✓ تورم غدد لنفاوی در گردن، زیربغل و یا کشاله ران
- ✓ تب و لرز
- ✓ تعریق شبانه
- ✓ خستگی فراوان و ضعف
- ✓ کم خونی
- ✓ استخوان درد
- ✓ کاهش وزن بدون دلیل و کاهش اشتها
- ✓ خارش بدن
- ✓ سرفه، تنفس مشکل و یا درد قفسه سینه

تشخیص لنفوم هوچکین

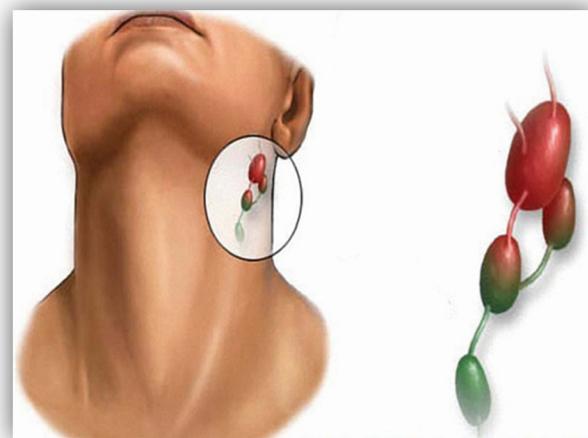
پزشک جهت تشخیص لنفوم اقدامات تشخیصی زیر را انجام می‌دهد.

- ✓ معاینه بالینی تورم (غدد لنفاوی در گردن، زیر بغل و کشاله ران) که بزرگی کبد و طحال نشان می‌دهد.
- ✓ رادیوتراپی
- ✓ سی تی اسکن
- ✓ MRI
- ✓ توموگرافی تابش پوزیترون (PET)
- ✓ نمونه برداری و برداشتن غدد لنفاوی متورم که دقیق‌ترین روش می‌باشد.

شرح بیماری

گرههای لنفاوی، اجزای کوچک گرد و بادامی‌شکلی هستند که در سراسر بدن گسترده شده‌اند. این گرههای در قسمت‌هایی از بدن مانند زیر بغل، کشاله ران، گردن و شکم به تعداد بیشتری وجود دارند و از طریق آن مایع و مواد زائد از بدن خارج می‌شوند. این غده‌های لنفاوی مانند صافی کوچکی عمل می‌کنند میکروب‌ها در آنها به دام می‌افتدند. دستگاه لنفاوی همچنین در تولید نوع مهمی از سلول‌های سفید خون به نام لنفوцит‌ها نقش دارد که به محافظت بدن در برابر عفونت‌های گوناگون ناشی از باکتری‌ها، ویروس‌ها و قارچ‌ها کمک می‌کنند.

لنفوم‌ها سرطان‌هایی هستند که از دستگاه لنفاوی منشا می‌گیرند و هنگامی رخ می‌دهد که سلول‌های موجود در عقده‌های لنفاوی یا لنفوسيت‌ها به طور مهارنشدنی شروع به تکثیر می‌کنند و سلول‌های بدخیمی ایجاد می‌کنند که دارای توانایی غیرطبیعی تهاجم به بافت‌های لنفاوی، طحال، مغز استخوان، خون یا سایر اندام‌ها مانند روده به وجود آیند.

انواع لنفوما

انواع گوناگون از لنفوم‌ها وجود دارند. اما به طور کلی لنفوم‌ها بر حسب مشخصات خاص سلول‌های سرطانی به دو دسته زیر تقسیم می‌شوند:

- ✓ **هوچکین:** این نوع لنفوما در میان نوجوانان و بالغین در سن ۱۵ - ۳۵ سال و در بزرگسالان در ۵۵ سال و بالاتر شایع است. در حال حاضر این بیماری یکی از قابل درمان ترین

❖ درمان

- ✓ درمان لنفوم ممکن است شامل شیمی درمانی و در برخی موارد پر تودرمانی و پیوند مغز استخوان باشد، لنفومها بسته به نوع و مرحله پیشرفته ممکن است قابل علاج باشند.

❖ عوارض

به دنبال لنفوما عوارض زیر ممکن است در بیمار بروز نماید:

- ✓ ابتلا به بیماریهای قلبی، سرطان خون، ملانوما یا سرطان پوست، لنفوم غیر هوچکین، سرطان استخوان، پستان، ریه، معده و تیروئید
- ✓ عوارض شیمی درمانی و رادیوتراپی

❖ در چه شرایطی به پزشک مراجعه نمائید؟

- ✓ در فواصل منظم و مشخص شده طبق دستور پزشک
- ✓ در صورت مشاهده علائم جدید در دوران درمان در صورت وجود علایم و نشانه های زیر باید فوری به پزشک مراجعه نمایید:

- ابتلا به عفونت های مکرر
- کبودی ها و خونریزی های غیرطبیعی
- تورم غدد لنفاوی
- کاهش وزن بدون علت مشخص
- احساس خستگی مداوم و غیرعادی
- تعريق شبانه
- تب بدون دلیل مشخص
- درد استخوانی
- خونریزی از بینی
- خونریزی های طولانی بعد از جراحات کوچک
- بروز کبودی ها بدون ضربه
- ضعف بارز

مرکز آموزشی درمانی شهید آیت‌الله‌کتر بهشتی (ره) قم

جهت دسترسی به مطالب "آموزش بیمار"، به سایت زیر مراجعه فرمائید:

www.bmc.muq.ac.ir